

Fyra ganska eftertänksamma wisor,
öfwer konunga mördaren Jacob
Johan Ankars...

1700-1829 81 Cg Br. 1792

VISOR

Fyra ganska estertänksamma

W i s o r ,

W. A. W.
H. S.
(D. V.)
1700 - 1829
1792

Sfwer
Konunga Mördaren
Jacob Johan Ankarström.

Den Första:

Se den hvars grymma hand
och hjerta, &c.

Den Andra:

Uplyste tids förnust, Kom &c.

Den Tredje:

Gack Niding! gack at dö! &c.

Den Fjerde:

Du Bos förutan life, &c.

Alla fyra kunna sjungas under sina egna
behageliga Melodier.

Salun, tryckte hos P. O. Armar, 1794.

Konunga Mördaren

Jacob Johan Inkjarström.

I.

Se den hvars grymma hand och
hjerta, Har gjordt mång tusend
månstör smärta, Se Jacob Johan
Ankarström, Och den förrådaren al-
drig glöm.

2. Se den, ack se, tänk, rys och fa-
sa! Se den, som mördat GUSTAF
WASA, Se den, hvars lust och tids-
fördrif, War sista efter Heltens lif!

3. Se, Christen, se, märk och be-
sinna! Se, hög och låg, se man och
qwinna! Den Gud och dygd förgåten
är, Omssider hiul och stegel klår.

4. Han högst upfylde syndamättet,
I bostor sutit, erkändt brottet; Wäl,
om han det och ångrat har! Wäl, om
dock själen frälster war!

5. En skamsläck han bland månstör
wärit, En allmän skymf och straff er-
farit När hand och hufwud huggas af
Och stegel blir hans bädd och graf.

6. Så slöts dens dagar med elände,
Som knapt en suck til Himlen sände,
Men underhölt lit stolta mod, Och
trakta efter Ofkuld's blod.

7. Den fasa det i Swerige väcker,
Sig öfwer wida werlden sträcker; Ack!
hos otama, wilda djur knapt finnas lär
så stygg natur.

8. Hans

8. Hans brott, et brott förutan life,
We, at det skedt i Swea Rike: Ut i
wårt lustra Mannahem, Har funnits
en så fastlig lem.

9. Låt oss vårt namn af Götter bä-
ra Med tapperhet och dygd och ära,
Allt ogräs bland oss rota ut, Så går
med Guds hjälps wäl til slut.

10. I våra Barns och Barnabarns
dagur, Så länge Himmelen behagar,
Ut underhålla denna jord, ej hände
mer slikt grusligt mord!

Den Andra:

Uplysta tids förnuft, Kom se hur
Pluto wägar, En ädling eldas up,
af grymma ilskos lågor; Och denna gri-
per an, med et förbannat mod, Och
anser ej för skam, Utgjuta Kunga blod.

2. Mon denna kändt Reljon, Den fe-
ge hjelte starka, En wacker Swånsk Pul-
tron, Man kan således märka, At han
naturalist, Som aldrig kändt Reljon,
Och lik en Basilisk, Dock Adelig Person.

3. Du swarta Ankarström, Du grym-
het utan life, Dit anhang billigt döm,
Du Pluto i sitt Rike, Har rum för dig
beredt, Som utan ända år, Du störda
får den lön Som själen ewigt tår.

4. Du

4. Du Mördare gack fort, med din fördömda skara, Til den bestämnda ort, Där du skal ewigt wara, Bland alla marters qual, Du Konungs Mördare, Du gjordt et grusligt wal, Du Lands-Förrådare.

5. Du stora Lutteran, Du skamsläck för dit släkte; Du Usmoderi skarn, Hans grymhet dig wist wäckte, Mot din wälgörare, Et mordiskt dråp begå, Du Guds föraktare, hwad war du tänkte på.

6. At gynna dit parti, som Kungar wille blifwa, Och af förråderi på Kunga Thronen flifwa, Men kulla fick ej horn, Det gjorde Gehovah, At sådant wilgräs korn, skal bli til ewigt kraf.

7. I wittre lärde män, Hwad män wäl edra tankar, Då hela Usien, Ett lärda wett får granska, Då lärer Mahomet *) med denna orda skrift, i mörka anhang sit, har aldrig dyligt skedt.

8. Är det ej gräseligt at Christna så grymt rafa; Uti vårt Swea Land, At man med största fasa, Ser mänstor leswa här, Som Gud ej wore til, Des gärning witne bär, At de det neka wil.

9. Du Nåderike Gud, Af kärlet dig förbarma, öfwer deka kreatur, Och deras själar arma, Af Nåde Gud omwänd,

*) Religions Stiftaren och sanna Propheten i Turkiet.

wänd, Den ondt i sinnet bär, Mot
Land och Konungaen bönhör o Fader får.

10. Du store Gud bewar, wår Ro-
nung från all fara, Och låt din Ängla
skar, En borg kring honom wara, be-
frön des lefnads tid, med sälla dar och
år, at han i lugn och frid sit land res-
gera får.

Den Tredje:

Gack Niding! gack at dö! du är af
Lagen dömd. Det är en billig
hånd, som dig at skynda biuder. Det
är Nationens röst, som för din öron
liuder: Bort! Ankarfröm at dö! men
ej at blifwa glömd. Nei glömd du al-
drig bliv af alla tiders Folk. Man min-
nes alt för wäl, din gärning at för-
banna, Och hedningen med nei skal sa-
fens wiät besanna: At ingaen Kung bõe
dö, för Mordgawar och Dolk.

2. Likwäl, Ack! grymme hör! likwäl
du wägat har din hand, O! hwilket
steg! . . . på egen Kung! at Mörda,
Swars nåd och mildhet du, som brott-
sig nog fått skörda; Men Mördare!
för dig, Han dock i wägen war. Ack!
har då GUSTAFS blod! din törst
ännu ej släckt? Så gack! at för dir
Själ,

Själ, et wärdigt Offer göra. Se! på
en rättwis Gud! Som skulle dig för-
störa: Men hoppas at hans Råd är
af hans kärlek wäckt.

Den Sjerde:

Du Bos förutan life, Som tro och
ära fränkt, Och hela Swea Ri-
ke I djupsta qual försänkt. Uck! hwil-
ket fastlikt skott! Och det som ökar sor-
gen, Du detta mord begått Just inom
sijelswa Borgen.

2. At under dans och lek Sin egen Ro-
nung mörda, Och med så grusligt swef
At Ridings-Lagren störda; Dertil be-
höfdes en, som grym i ungdoms-wä-
ren, 1) I grymhet tiltog sen, 2) Och
willdjur blef med ären 3).

3. Gack nu och tag din lön, Wid
Guntlacks wänstra sida: Här hjälper
ingen bön, Ehur du än hörs qwida.
Din lömska hand räck ut, Jag rätt
wil se den blöda, förr'n straffet nått sit
slut, Och du blir Korpars föda.

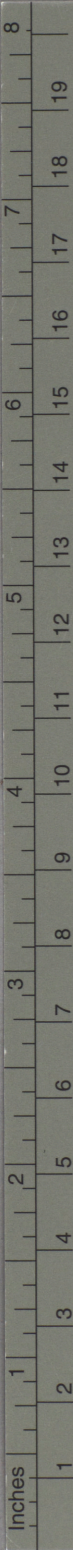
4. Dit namn en skamsläck är, Och
skal så ewigt blifwa; Ej någon mer det
bår: 4) Man lär det ingen gifwa; Blott
Galge, Packartorg Man därmed nu
wil prynda; Där blir den Riddar borg
Som skal dit minne tyda.

1) Det berättas, at när denne Ankarström stusderade i Upsala, brukade han som tidsfördrif, at samla ihop afbrutna knifsuddar, och andra hvarsa saker, dem han fästade i äfwen så många forkar, och bar dem förtäckta emellan fingrarne. Då han sedan på gatan träffade någon Bonde eller annan enfaldig människa, hållade han straxt med handtag, och framade derwid den stackaren så erbarmeligen, at bloden sprack ut.

2) Under den tiden han war Jändrick wid Garvet, såges at han hade en Häst, som kostat honom öfwer 100 Riksd. Denne häst blef en gång under ritten istadig, så at han hvarken kunde få honom fram eller tillbaka, hwardfwer Ankarström blef så förbittrad, at han steg af, och sprang in i et bredestwid liggande Torp, der han lante sig en knif, och med den samma hackade Hästen til döds, hwilken execution påstod mer än en timme.

3) Den tid han arrenderat Thorsåker, förtälles om honom, at han utan skäl fattade häftig owilja emot en Bonde, som dageligen skulle göra dagswårke på Herregården. Denne slog och handerade han så illa, at Bonden omsider fickade en Karl i sit ställe på arbete. Detta märkte Ankarström strax, och sade, at han ej war nöjd, med någon annan i hans ställe, då Bonden åter måste til gården, och blef på lika sätt som förr trakterad. Andteligen lade Bonden in til Landshöfdinge-Embetet, och fick Resolution, at han war från allt tilltal fri, så ofta han satte fullgiltig Karl i sit ställe.

4) Barnen och Bröderne, skola hafwa tagit namn af Löwentrons.

Centimetres **TIFFEN® Color Control Patches** © The Tiffen Company, 2007

Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black
